

ROME : DE HOOFDKERK VAN DE WERELDKERK (2)

Bij de bouw van de eerste kerk van Sint-Jan-van-Lateranen werden de grote middelen gebruikt, en werden zonder enige schroom stukken van bouwwerken uit de antieke oudheid herbruikt. Zo is er in de Vatikaanse musea een enorm stuk cassette-plafond te bewonderen van verschillende vierkante meters, dat afkomstig is uit een oud Romeins gebouw – men weet niet welk. Dit is – omgekeerd – gebruikt als vloer voor de oude Sint-Jan-van-Lateranen. Men ziet nog steeds op de andere kant stukken van de vloermozaïek van de oude kerk. Maar ook bij de bouw van de nieuwe basiliek werden grote antieke elementen herbruikt. Zo komt de centrale bronzen poort van de huidige kerk uit de oud-Romeinse Curia Hostilia, het senaatsgebouw op het Forum Romanum. Ze was echter wat te klein voor de kerk, en er zijn stukken aan toegevoegd. Op het einde van de achtste eeuw liet de paus voor de ingang van de kerk een ruiter-standbeeld plaatsen. Het was het vergulde bronzen beeld van keizer Marcus Aurelius op zijn paard, dat nu in de Capitolijnse musea staat.

Ruiterstandbeeld van Marcus-Aurelius

© Linda Verdictt

Dit was bewaard gebleven (en niet omgesmolten tot kanonnen), omdat men dacht dat het een beeld was van keizer Constantijn. Daarom werd het ook opgesteld voor de Sint-Jan-van-Lateranen. In 1538 liet de paus het verplaatsen naar het plein dat Michelangelo ontworpen had voor het Capitool. Sinds 1990 is dit prachtige beeld te bewonderen in het museum van het Capitool.

Op de plek waar het ruiter-standbeeld gestaan heeft, staat nu een Egyptische obelisk.

Sokkel van Egyptische obelisk, gewijd aan het Onoverwinnelijke Kruis

© Linda Verdictt

Deze is 32,18 meter hoog (met voetstuk en kruis bovenaan meet ze 45,7 meter), en is gemaakt uit rood graniet, oorspronkelijk in één stuk. Ze weegt naar schatting ongeveer 455 ton. De obelisk werd in de 15de eeuw voor Christus gemaakt in opdracht van farao Thoetmosis III, en stond in de tempel van Amon in Thebe. Rond het jaar 330 liet Constantijn het gevaarte over de Nijl naar Alexandria brengen, met

de bedoeling de obelisk te verschepen naar Constantinopel, zijn nieuwe hoofdstad. Maar ze is in Alexandria blijven liggen, totdat Constantius II ze in 357 naar Rome liet verschepen, waar ze opgesteld werd in het Circus Maximus. Bij een aardbeving is de obelisk daar later omvergefallen, in drie gebroken, en verdwenen in de modder. Paus Sixtus V heeft ze laten herstellen en “restaureren”, en op 9 augustus 1588 is ze geplaatst op het plein voor de Sint-Jan-van-Lateranen. Ze is gewijd aan het Onoverwinnelijke Kruis. Op de sokkel staan Latijnse teksten die herinneren aan de geschiedenis van het monument (en uiteraard aan keizer Constantijn).

Constant

© Linda Verdickt

ALLERZIELEN IN SINT-SERVAAS

Lieve mensen, een dag als vandaag is geen dag van grote woorden. Als het al een dag van woorden is, dan een van kleine woordjes, stamelend, zoekend, vragend.

Misschien is dat ook een van de redenen waarom we hier vandaag allemaal samen zijn, familie en parochiegemeenschap. Want stamelend, zoekend en vragend hebben we steun aan elkaar, in de familie, maar ook in onze gemeenschap.

© Moniek Verhasselt

Misschien is het ook een klein beetje “geloof” dat ons hier samenbrengt, al is dat geloof op een dag als deze ook eerder stamelend, zoekend, en vragend. En dat mag, dat is gewoon menselijk.

Iedere mens leeft in een gemeenschap. Die gemeenschap kan voor elke mens verschillend zijn. De ene is een familiemens, de ander een dorpsfiguur, de ene zet zich in voor een vereniging, de ander in de politiek. En iedereen, ook onze dierbare overledenen, hebben geprobeerd in hun gemeenschap iets bij te dragen, op hun manier, met hun mogelijkheden. En dat is goed, dat is heel goed. Want waar mensen zorg dragen voor mensen – en dat hoeft niet met grote woorden te gebeuren – daar is het goed. Daar gebeurt iets van de Blijde Boodschap.

Lieve mensen, niet alleen de tijd heelt, maar ook het geloof, en de saamenhorigheid, de steun die we hebben aan elkaar. Laat dit vandaag niet alleen een troost zijn voor wat voorbij is, maar ook een bemoediging naar de toekomst toe, een toekomst waar we – in nagedachtenis van onze dierbare overledenen – samen aan moeten werken. Zo kan misschien in ons mensen iets zichtbaar worden van het goddelijke, al is het met kleine woordjes, stamelend, zoekend en vragend.

Constant

DAVIDSFONDS WEMMEL-RELEGEM-HAMME

1, 8 en 15 oktober 2024: Wereldconflicten in het nieuws.

De oorlog in Oekraïne en de gebeurtenissen in Israël en Gaza hebben de afgelopen jaren de wereldconflicten wel heel dichtbij gebracht. Dat we dat zo beleven heeft veel te maken met het beeld dat de massamedia ons ervan brengen.

Vertrekkende van de jongste conflicten kun je zien dat de massamedia altijd maar een selectie van de werkelijkheid brengen. Zo legde Prof. Peter Verlinden, journalist en voormalige Chef Buitenland van de VRT Nieuwsredactie onze bijna 30 deelnemers uit.

Uit zijn rijk en boeiend betoog ontdekten we welke selectie de media dan brengen, en waarom? We leerden welke criteria de “nieuws waarde” van een gebeurtenis bepalen en hoe die in de tijd geëvolueerd zijn, van het gezag van de “eigenaar” naar de wetten van de commercie (kijkcijfers, clicks of oplage).

Behalve in autoritaire regimes, waar ze dikwijls de woordvoerder van de overheid zijn, bleek de macht van de media niet zo doorslaggevend als dikwijls gedacht: “The political process is more likely to have an influence on the news media than the news media on the political process.” Wat niet wegneemt dat de manier waarop over wereldconflicten wordt bericht niet onschuldig is: “war journalism” versus “peace journalism”.

Bij deze cursus was de voorstelling “Kleine Helden” op 17 oktober in GC De Zandloper inbegrepen. We waren er bij met meer dan 30 personen.

Zelfs in tijden van oorlog en chaos blijft menselijke moed, veerkracht en hoop bestaan. De gerenommeerde oorlogsjournalist Rudi Vranckx vertelde het meer dan 300 mensen tellende publiek verhalen over de heldhaftige daden van doodgewone mensen, als druppels op een hete plaat, maar van onschatbare waarde.

De top-muzikanten Wigbert, Elsje Helewaut, Gertjan Van Hellemont en Serge Feys brachten nummers die passen bij de ontroerende verhalen en beelden. Het is echt een inspirerende voorstelling geworden, vol hoop voor onszelf en de mensheid.

Roger Vanhaeren

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: 31ste zondag door het jaar

ER IS GEEN ANDER GEBOD VOORNAMER DAN DEZE TWEE

“Elke vraag is belangrijk,” zei een professor filosofie, “behalve deze waarmee men zichzelf in de kijker wil stellen.”

Er worden in het evangelie nogal wat vragen gesteld aan Jezus, door schriftgeleerden en wetgeleerden, door farizeeën en sadduceeën. Het zijn allemaal twistvragen en strikvragen. Ook in de passage vlak voor de evangelielezing van vandaag is er een “loze discussie over huwen in het hiernamaals, waarbij pedante schriftgeleerden vooral de glorie van de zon voor zichzelf opzoeken”.

Maar blijkbaar is er toch één schriftgeleerde die een persoonlijke en oprechte vraag aan Jezus stelt.

Evangelie (Marcus 12, 28 – 34)

Toen iemand van de schriftgeleerden hen had horen redeneren en zag dat Jezus hun een juist antwoord had gegeven, ging hij Hem vragen : “Wat is het allereerste gebod?” Jezus antwoordde : “Het eerste is dit : ‘Luister Israël, de Heer onze God is de enige Heer; u zult de Heer uw God liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel, met heel uw verstand en met heel uw kracht.’ Het tweede is dit: ‘U zult uw naaste liefhebben als uzelf.’ Een ander gebod, groter dan deze twee, is er niet.”

De schriftgeleerde zei Hem : “Juist, meester, terecht zegt U: ‘Hij is de enige en er is geen ander dan Hij. Hem liefhebben met heel ons hart en heel ons inzicht en heel onze kracht en onze naaste liefhebben als onszelf’ is veel meer dan alle brand- en slachtoffers.” Toen Jezus zag dat hij met begrip antwoordde, zei Hij tegen hem : “U staat niet ver van het koninkrijk van God.” Niemand durfde Hem nog een vraag te stellen.

De Joodse wet bestond uit 613 ‘mitswot’ of voorschriften (248 geboden en 365 verboden). Het is niet meer dan normaal dat een eerlijk zoekende schriftgeleerde zich de vraag stelt : wat is nu eigenlijk het voornaamste gebod van deze 613 ?

Jezus antwoordt eerst op een heel ‘klassieke’, bijna afgezaagde manier, met een verwijzing naar het oude boek Deuteronomiën (6, 2-9). Deze tekst, het Sjema-gebed, bidden de Joden tweemaal per dag. Het is dus bij alle omstaanders zeer goed gekend.

Maar het tweede gebod (dat de Joden kennen uit het boek Leviticus 19, 18) wordt daar onmiddellijk aan vastgeknoopt, en wel onlosmakelijk, “ontrafelbaar”,

ze staan evenwaardig naast elkaar : God beminnen en uw naaste zoals uzelf, dat is het ene en belangrijkste van alles.

Bij de voorbereiding van deze tekst heb ik vele interpretaties gevonden die dit in het lang en het breed uitleggen. Maar soms wordt het ook heel kort geformuleerd, zoals door Antoine op internet.

“De liefde tot God bewijst zich in de liefde tot de andere mensen. De liefde tot de naaste voedt zich aan de liefde tot God.”

“Wie eerst voor God knielt, kan rechtop staan voor een medemens.”

“De dienst voor God is soms een excuus geweest om de dienst aan de mens achteruit te stellen.”

Mgr Wilhelmus Marinus Bekkers (1908 – 1966), bisschop van 's-Hertogenbosch, heeft dit laatste ooit zo geformuleerd : “Beter eelt op de hand dan eelt op de knie.”

Deze wetgeleerde was eerlijk, en Jezus bevestigt hem: hij staat niet ver af van het koninkrijk van God. Ook voor de rijke jongeling van enkele weken geleden had Jezus veel sympathie : er ontbrak hem nog maar één ding. De rijke jongeling droop stilletjes af, van deze wetgeleerde weten we het niet. Misschien durfden ze niet de laatste stap te zetten, de laatste vraag te stellen, zoals de blinde Bartimeüs vorige week : “Rabboeni, maak dat ik zien kan !”. Want dat is, denk ik, de essentie : Doén wat ge (in)ziet, en, door Jezus genezen, u aansluiten bij Hem, en Hem volgen op zijn weg.

Want, zo schrijft Manu Verhulst, “beminnen” heeft te maken met inzicht en inzet, en verantwoordelijkheid opnemen voor de wereld waarin we mogen leven (...) We mogen daar in de wereld van getuigen, niet altijd door woorden, veeleer door onze manier van leven : onze blijdschap ook in tegenslag, onze soberheid ook in welstand, onze liefde voor de medemens tegen alle zakelijkheid en vervreemding in.

Constant

Vieringen van de komende zondagen: 32ste zondag door het jaar

BRUSSEGEM

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 10 november

Geen viering

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 10 november

09.00u: Eucharistieviering

Intenties: Karel Van Grimbergen, Maria Van Malderen en zoon Marcel

Lector: Sarah Sneyers

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 10 november

10.30u: Dienst Woord en Communie

Lector: Wilfrieda Liekens

Misdienaars: Seline en Jinte

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 9 november

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 10 november

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 10 november

10.30u: Eucharistieviering: gezinsviering met initiatie voor de eerste communicanten

Intentie: Jaarmis Piet Verelst

Vieringen van de komende zondagen: 33ste zondag door het jaar

BRUSSEGEM

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 17 november

09.00u: Eucharistieviering

Intentie: Jaarmis Josiane Van de Winkel, Jaarmis Julien De Winde en Johan Vanderstraeten

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 17 november

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 17 november

10.30u: Eucharistie- en Gezinsviering, mede met herdenking van de Oudstrijders uit de beide Wereldoorlogen

Lector: Vormelingen en cathechisten

Misdienaars: Nathan en Rune

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 16 november

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 17 november

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 17 november

10.30u: Dienst Woord en Communie

Intenties: Echtgenoten Frans Verdickt – Simonne Deroost en de overledenen van de families Verdickt-Hamelrijkx en Deroost – Nijs